

Sygn. akt. II Cz 176/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2014 roku **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Irena Dobosiewicz

Sędziowie : SO Maria Leszczyńska (spr.)

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

spraw z powództwa : M. F.

przeciwko: B. H.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 7 listopada 2013 r. , sygn. akt

IC 677/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. **akt II Cz 176/14**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2013 r. sygnatura akt I C 677/13 Sąd Rejonowy w Świeciu zwolnił od egzekucji zajęte w dniu 22 kwietnia 2013 roku w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świeciu M. N. (Km 1805/12) bibliotekę koloru brązowego dwuczęściową (około 1930 r.) oraz zegar (...) (około 1920 r.). Sąd zasądził od pozwanej B. H. na rzecz powódki M. F. kwotę 242 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu odnośnie kosztów postępowania Sąd wskazał, iż nie znalazł podstaw do zasądzenia na rzecz pozwanej kosztów postępowania mimo uznania przez nią powództwa przy pierwszej czynności. Zajęcie spornych ruchomości nastąpiło na wniosek pozwanej, nadto pozwana w maju otrzymała odpis protokołu zajęcia, zawierający wyjaśnienia dłużnika. W tej sytuacji nie można było uznać, że pozwana nie dała podstaw do wytoczenia powództwa dlatego Sąd na podstawie art. 98 § k.p.c. obciążył ją kosztami postępowania.

Zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach wniosła pozwana. Skarżąca zarzuciła rozstrzygnięciu naruszenie prawa procesowego mogącego mieć wpływ na treść orzeczenia tj. art. 101 k.p.c. poprzez błędną wykładnię i uznanie, że pozwana dała podstawy do wytoczenia powództwa. Wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie postanowienia z pkt 2 poprzez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu wywołanych

wniesieniem zażalenia według norm przepisanych oraz wstrzymanie do czasu rozpoznania zażalenia wykonania zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przepis art. 101 k.p.c. stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w art. 98 k.p.c. Pozwany, mimo uwzględnienia powództwa, a więc przegrania sprawy, uzyska zwrot kosztów procesu, jeżeli spełni łącznie dwie przesłanki: nie da powodu do wytoczenia sprawy oraz uzna przy pierwszej czynności żądanie pozwu. Regulacja ta chroni dłużnika przed zachowaniem niełojalnego wierzyciela, wytaczającego proces o świadczenie, które niekwestionowane i bezsporne, dłużnik gotów jest spełnić bez ponoszenia zbędnych kosztów procesu.

Pozwany nie daje powodu do wytoczenia sprawy, jeżeli jego postępowanie i postawa wobec roszczenia strony powodowej - oceniona zgodnie z doświadczeniem życiowym - usprawiedliwiają wniosek, że strona powodowa uzyskalaby zaspokojenie roszczenia bez wytoczenia powództwa (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 25 maja 1936 r., CIII. 842/35, LexPolonica nr 354618, Zb.Orz. 1937, nr I, poz. 38, oraz z 18 kwietnia 1961 r., 4 CZ 23/61, LexPolonica nr 372093, OSPiKA 1962, nr 5, poz. 121).

Przystępując do rozpoznania zażalenia pozwanej stwierdzić należy, iż nie zasługuje ono na uwzględnienie, zaś rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest prawidłowe. Sąd pierwszej instancji słusznie bowiem przyjął, iż nie można było uznać, aby pozwana nie dała podstaw do wytoczenia powództwa. W tym miejscu przypomnieć należy, iż jak wynika z prawidłowych ustaleń faktycznych zajęcie zegara oraz dwuczęściowej biblioteki nastąpiło na wniosek pozwanej, która następnie w dniu 24 maja 2013 r. dowiedziała się, że ww. przedmioty nie stanowią własności dłużnika, lecz powódki. Powództwo ekscydencyjne zostało wytoczone 12 sierpnia 2013 r. (data prezentaty), a zatem przez ponad 2 miesiące pozwana godziła się z zajęciem przedmiotów nienależących do dłużnika, lecz osoby trzeciej. Bezczyność pozwanej w tym czasie przemawia za uznaniem, iż dała ona podstawy do wytoczenia przeciwko niej powództwa. Bez znaczenia przy tym jest twierdzenie przez pozwaną, iż nie wiedziała o zamiarze powódki wystąpienia na drogę procesu i gdyby otrzymała wezwanie do zwolnienia zajętych przedmiotów spod egzekucji to niezwłocznie złożyłaby stosowny wniosek do Komornika. Skoro miała ona świadomość, iż prowadzona na jej rzecz egzekucja godzi w prawa osoby trzeciej powinna była temu przeciwdziałać. Jako wierzycielka prowadząca egzekucję mając wiedzę, iż działania Komornika zostały skierowane również do przedmiotów nienależących do dłużnika, powinna bez zbędnej zwłoki, nie czekając na wezwanie powódki o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji, zwrócić się do Komornika o podjęcie stosownych działań. W związku z powyższym Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego, iż pozwana dała podstawy do wytoczenia przeciwko niej powództwa, a zatem rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego o kosztach jest prawidłowe i należało je utrzymać w mocy. Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy bezzasadne zażalenie oddalił na podstawie art. 385 kpc w zw. Z art. 397 kpc